

[Glønborg]

nisation i ryggen – men det er også en nødvendighed for, at man kan lave et stykke fornuftigt politisk arbejde i et repræsentativt demokrati.

Poul Nødgaard (FP):

Hvis jeg takker for den overvejende positive modtagelse, vil jeg i hvert fald overdrive, for man kan jo godt sige, at der ikke har været decideret 100 pct. positiv tilslutning. Men vi bliver altså ved, og vi håber, at der en dag vil være noget mere forståelse her i Folketinget for en sag, som vi i Fremskridtspartiet brænder meget stærkt for.

Når hr. Poul Erik Dyrlund siger, at det er en gammel travet, har hr. Poul Erik Dyrlund ret, og når han derefter siger, at det er en sminket udgave, er det klart, at det har han også ret i. For det er da logisk, at de ting, der var med i det tidligere forslag, tager vi naturligvis også med her og foretager en nyvurdering, laver nogle nye formuleringer og andre ting, der måske kan sælge sagen bedre her i Folketinget. Men når hr. Poul Erik Dyrlund siger, at han er tilhænger af det folkelige engagement, men ikke tilhænger af folkeafstemninger, synes jeg, at de to ting er i særdeles stærk modstrid med hinanden.

Men en anden ting, der faldt mig mere for brystet – hvis man kan bruge dette udtryk her – var bemærkningen om, at det er dog underligt, at Fremskridtspartiet er modstander af en ny folkeafstemning om EF, når vi nu går ind for folkeafstemninger. Jamen hr. Poul Erik Dyrlund, det er jo en lidt amatøragtig udtalelse at komme med. Hr. Poul Erik Dyrlund ved udmærket, at når vi er imod en ny folkeafstemning om EF-unionen, er det af den ganske enkle grund, at den stemte danskerne om den 2. juni 1992, og det er at gøre grin med befolkningen, når man beder den om at stemme om stort set det samme to gange. Jeg synes sådan set godt, jeg kunne have undværet den bemærkning, men hr. Poul Erik Dyrlund er ligesom jeg selv i sin grundlovssikrede ret til at sige, hvad han har lyst til, her fra talerstolen.

Over for hr. Aagaard vil jeg godt lige kvittere for takken for et veludarbejdet materiale – og det synes jeg også der er tale om, vi har gjort os meget, meget stor umage med det – men så siger hr. Aagaard, at der er ingen substansændringer i forslaget. Det er der sådan set heller ikke, og det mener vi heller ikke der skal

være, for vi mener, at vores ønske om flere folkeafstemninger, hele hovedideen bag forslaget, er korrekt.

Vi har ændret tallet fra 20.000 til 50.000 underskrifter. Om det vil jeg godt sige, at det har vi gjort, fordi vi, sidste gang sagen var til behandling, fornemmede, at mange af Folketingets partier syntes, at hvis vi skulle have folkeafstemninger, var tallet 20.000 for lavt. Derfor har vi sagt 50.000. Det er da klart, at det er noget, vi kan forhandle om. Dette her er jo, som alle ved, et beslutningsforslag, og når beslutningsforslaget forhåbentlig på et tidspunkt skal omsættes til lov, er det nogle ideer, som vi nu har lagt frem her, og dem kan vi da tale om. Hvis det er noget, som Det Konservative Folkeparti kunne være med i, ville det glæde mig særdeles meget.

Jeg er også enig i hr. Aagaards udtalelse om, at det skal være klart definerede afstemningstemaer. Det kan vi overhovedet ikke være uenige om, og jeg vil da heller ikke her i dag stå og sige, at det, vi har lagt frem, på alle områder er 100 pct. klart. Hvorfor skulle jeg dog det? Det er et beslutningsforslag, og hvis ellers regeringen er positiv over for det, vil det ikke være nogen sag sammen med de dygtige embedsmænd i ministerierne at få det formuleret nøjagtigt, sådan at det kan køre på en rimelig og rigtig måde – for vi holder ikke på, at vi i Danmark skal have en masse popafstemninger om både det ene og det andet.

Til hr. Erik Larsen vil jeg gerne sige, at det er korrekt, at vi har trukket amter og kommuner ud af det forslag, vi har til behandling her i dag. Så det er kun landsdækkende folkeafstemninger. Det har vi gjort – vil jeg gerne sige åbent og ærligt – af den grund, at vi i kommunerne sådan set allerede har en lang række muligheder for i forbindelse med kommunalbestyrelsesbeslutninger at sende forslag ud til afstemning. Derfor har vi efter nøje overvejelse i folketingsgruppen fundet, at vi godt kunne tage det ud, så forslaget kun drejer sig om det landsdækkende.

Jeg vil lige sige til hr. Erik Larsen, der har bemærket, at det er de valgte, der har ansvaret: Det er jeg 100 pct. enig i. Der er ingen andre, der kan have ansvaret. Bemærk derfor også overskriften på beslutningsforslaget! Der er tale om vejledende folkeafstemninger, og det er klart, at når sådan en vejledende folkeafstem-